

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଆର୍ ଏସ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 228 / 2020

ରାଜୁ ବଞ୍ଚାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

....

ଆବେଦନକାରୀମାନେ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏନ୍. ପଣ୍ଡା, ଅଧିବକ୍ତା

-ବନାମ -

ଭିକାରୁ ଗୋଷ୍ଠ

....

ପ୍ରତିବାଦୀ

ପୀଠାସୀନ:

ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାଶ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ରାୟ ତାରିଖ : 22.09.2023

ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା.

ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା. 736 / 2022

06. 1. ଏହି ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା 2989 ଦିନର ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ବିଳମ୍ବକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ମାନ୍ୟବର ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ପାରିତ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ, ସେମାନେ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁଦେଶ ଦେଇ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ କାଗଜପତ୍ର ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିବକ୍ତା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେମାନେ 31.12.2020 ରେ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯଦିଓ ଏହି ଫଏସଲା 22.02.2014 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମା ଅବଧି ବାହାରେ 2383 ଦିନ ବିତିଯିବା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଫଏସଲା ହେବାର 90 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ଵାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ନିୟୋଜିତ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତ୍ରୁଟି ହେତୁ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

2. ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଯେ ତମାଦି ଆଇନ ହେଉଛି **ସତର୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟକୁ ସହାୟତା ଆସେ, ସୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟକୁ ନୁହେଁ**, ସୁଦ୍ଧିର ମୂର୍ଖମତ ରୂପ ଯାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ, ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ମାମଲା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ହେଉଛି ତମାଦି ଆଇନର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ କେତେକ ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଯଥାର୍ଥ, ଅର୍ଥାତ "ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇପାରିବ ।

3. ତମାଦି ଅଧିନିୟମ 1963 ର ଧାରା 5 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସୀମା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଦରଖାସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ କିମ୍ବା ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷ ଏକ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବେସରକାରୀ ହେଉନା କାହିଁକି, ସୀମିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ **ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ** ନାହିଁ । "ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" ବାକ୍ୟାଂଶକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । କେତେକ ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୋଟିଏ ଦିନର ବିଳମ୍ବକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇନାହାନ୍ତି, ଯେତେବେଳେକି ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ସାରାଂଶରେ, ଏହା ମାମଲା-ମାମଲା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଏକ ମାମଲା ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କି ନୁହେଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବୈକଳିକ ପରିସର ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, କ'ଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ଗଠନ କରେ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟପରିଧିରେ ଅଛି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ **ଜି. ରାମାଚୌଡ଼ା ବନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ 1988 SCR (3) 198** ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ବାସ୍ତବ ନ୍ୟାୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ "ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" କୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯେତେବେଳେକି **ମଜ୍ଜି ସନ୍ଦେଶ୍ୱା ଓରଫ ସନ୍ଧ୍ୟାସି ରାଓ ବନାମ ରେଞ୍ଜି ଶ୍ରୀଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7696/2021)** ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ସମୟରେ ନିରପେକ୍ଷତା ନୀତି ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ, ଏହା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ବିଳମ୍ବକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇନଥାଏ ତେବେ ଏହିପରି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥାଏ ଯେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା ମାଗିଥିବା ପକ୍ଷ ଏହି ମାମଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ନିଜର ତତ୍ପରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ରୋକାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

4. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଅପିଲ ଆଣିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା 2989 ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଢ଼େ ଛଅ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଆକଳନ କରାଯାଏ । ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ/ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମୋକଦ୍ଦମାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

5. ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଜରୁରୀ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗଫଲତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମୋକଦ୍ଦମାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାରେ ତତ୍ପର ଥିଲେ କି? ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ, ଆବେଦନଟି କେଉଁ ତାରିଖରେ (ଏପରିକି ଆନୁମାନିକ ଭାବରେ) ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ନିୟୁତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମୋକଦ୍ଦମାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀରବ । ଯେଉଁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସୀମା ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମାମଲାଟି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ଏପରି ସୂଚନାର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଏକ ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

6. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଆଧାରକୁ ସମନ୍ୱିତ ଆଦେଶ ତୁଳନାରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା ନଥିବା ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସନ୍ଦେହ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ବାକି ନଥିଲା, ବରଂ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିପାରିନଥିଲେ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଆଧାର ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ଖୋଲାଖୋଲି ମିଛ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେଉଁଠି ମାମଲାର ନଥି ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ ରାୟର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲର ଦରଖାସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 03.11.2020 ରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 09.11.2020 ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମା ଅବଧିର ସାଢ଼େ ଛଅ ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କାରଗପତ୍ର ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, କେବଳ ଆଇନର କଠୋରତାରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଲ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ବରଂ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ

ସୀମାବଦ୍ଧତାର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବାହାନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଯଦିଓ ସେ ନିଜେ ନିଜ କାରଣ ପ୍ରତି ସମ୍ବେଦନହୀନ ରହିଥିଲେ ।

7. *ପି.କେ. ରାମାଚନ୍ଦ୍ରନ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (1997) 7 SCC 556* ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଳମ୍ବର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ସନ୍ତୋଷଜନକ କିମ୍ବା ଏପରିକି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଭାବରେ, ଏହାକୁ ହାଲୁକା ଭାବରେ କ୍ଷମା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

8. ଅଧିକାରୀ, *ବାସଓରାଜ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ, (2013) 14 SCC 81* ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ବିଳମ୍ବର କ୍ଷମା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାକୁ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ "ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉଦାର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦି ଅବହେଳା, ନିଷ୍ପତ୍ତିତା, କିମ୍ବା ସଚ୍ଚୋଟତାର ଅଭାବ, ପକ୍ଷକୁ ଦାୟୀ କରାଯାଏ; ଯେ ଯଦିଓ ସୀମାବଦ୍ଧତା ଏକ ପକ୍ଷର ଅଧିକାରକୁ କଠୋର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାବେଳେ ଏହାକୁ ଏହାର ସମସ୍ତ କଠୋରତା ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅବହେଳା, ସଚ୍ଚୋଟତାର ଅଭାବ କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତିତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ତେବେ ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ କରି ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଧାରରେ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ବିଳମ୍ବର କ୍ଷମା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢାଞ୍ଚା ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ବିନା ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ କରି ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ବୈଧାନିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବମାନନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ।

9. ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା ଯେ ଆଇନ ଜଣେ ଜାଗରୁକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ନା କି ଜଣେ ଅଳସୁଆ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ । ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ କାରଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିମୁଖ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସୁପ୍ରଭାତରେ ଉଦ୍ଧେଜିତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆସିବା ମନ ନଥିଲା । ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଅତିକମରେ ଏହି ଫଏସଲାର

ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଆଆନ୍ତେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ 90 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ହାସଲ କରିଆଆନ୍ତେ । ତେଣୁ, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ବିଷୟରେ କହିବା ଠାରୁ କମ୍ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । **ମଞ୍ଜି ସନ୍ଦେଶ୍ନା ଓରଫ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଓ ବନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଶ୍ରୀଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ [ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7696/2021]** ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଆଲୋଚନା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅନୁପାତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ଵାରା 2989 ଦିନ ଅର୍ଥାତ ପାଖାପାଖି ସାଢ଼େ ଛଅ ବର୍ଷ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହାନ୍ତି, ଯାହା କେବଳ ସୁଚିତ୍ତିତ ନୁହେଁ ବରଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ମଧ୍ୟ ।

10. ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟତା ବିହୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆଇ.ଏ. ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆବେଶ ନାହିଁ ।

ଆର୍ ଏସ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 228/2020

11. ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନର ଖାରଜକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆର୍ ଏସ୍ ଏ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

(ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାଶ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

(ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାଶ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

କେ ସି ବିଶ୍ଵାଳ/ଏ.ଆର୍.-ଚଥା-ବରିଷ୍ଠ ସଚିବ

ଅସ୍ଵୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଗୁଣନିଧି ମହାନ୍ତ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଆର୍ ଏସ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା. 228/2020

ପୃଷ୍ଠା 5 / 5